

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Præfatio Ad amicum Lectorem, de Operis ratione, atque eius methodo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

PRÆFATIO

Ad amicum Lectorem, de Operis
ratione, atque eius methodo.

Emer te, benevole lector, ignarum consilij, sub limine statim, flexu cogitationum ancipiti, oberrare diu sinam; quam in persananda qualibet affectione morbida, humani corporis, methodum tenere solent Physici, eandem nos quoque consecuturos, recto tramite, esto certus. Ac primo quidē, ipsius Temulentiae, quam verborum telis, atque exhortationum machinis oppugnando, expugnare proposuimus, naturam; tum nocumenta atque damna, quibus tam publicum omnium, quam priuatum cuiusque hominis bonum inuadit, debilitat, perdit, libro primo indagabimus. Prescribet secundus omnis generis Antidota, & Alexipharmaca quaedam, quibus ad extirpanda eius vitij mala, commodo tuo, fructuose vti possis. Sublato morbo, prima medicorum, ad tuendam, qua medicaminibus parta, sanitatem aduigilare consuevit solers cura, certam aliquam victus normam, quam diatam vocant, suis praescribendi elementibus

Methodus
libri primi

Methodus
libri secundi.

Methodus
libri tertij.

AD LECTOREM.

entibus. quo prorsus animo, ut Sobrietas cuius comparande studio, hic à me labor susceptus est, aut prius habita, aut iam recuperata conseruetur; de recto primùm, ac tùm quoque, de peruerso vini usu; & vltimo, de conuiuiorum licitis, illicitisq; cupedijs, apparatus, ceremonijs, ritibus, parergis, pauca quedam, nullis utique verborum phaleris exornata; è diuersis, cùm sacris tùm prophanis authoribus comportata, in medium producam; qua septa non transliam; firmiter hac animo defixa est sententia. quod, si factum alicubi reberis, non indignè feram; gratum haud secus habebo ac ratum, lineam aduersum me poscito.

Methodus
libri quar-
ta.

Variæ Au-
thoris ex-
culationes

Plutarch.
in Solone.

Tua verò, bone Lector, qui meas hasce rudis Mineruæ lucubratiunculas, euoluere voles, in permultis benenolentia erit efflagitanda. Si quid enim non adeò tibi magnopere arrideat, penes velim, ita vulgare, & omnibus iam propè Germanis longa consuetudine innatum vitium obiurgantem, nec ipsas Gratias cuiuslibet nasuto facile cõplacituras. addo. In magnis ut omnib. placeas, difficillimum factu; ait Plutarchus. quid verò maius? quid tam arduum, quàm domesticum adeò malum, cui omnes à teneris assueuerint, animis, callo quasi obducto, inueteratis, ad imas vsque fibras euellere?

Si quid falsum minus, aut eruditum offenderis,
tuiq;

AD LECTOREM.

quisque doctis ac perpurgatis inconditum auribus
ingenij mei, libens feram ac meritò, tenuitatem
incuses. Verum quippe, existimationis licet
paruula fateri cum iactura, si Platoni credi-
mus, vitio non dabitur, atque illa, non inficias
eo, quid verius, quid clarius, quid manifestius?

Si varie Græcorum, tum Poetarum atque O-
ratorum, tum Philosophorum, hinc inde, Latinis
Authoribus, interspersæ minutatim sententiæ, ti-
bi admirationem cient, nec id temerè factum pu-
tes. Græcis olim quoque satis vsitata erat Ebrie-
tas, vnde Græcari dictum. Proinde Sapien-
tibus, quibus ea natio antiquitus abundabat, exe-
crabilis erat ac plurimum perosa.

Si fastidis, me variè personatum, hic Theolo-
gum, illic Medicum, alibi Ethicum, quandoque
Politicum sustinere, iniuria sanè nostrum agendi
modum, ita nauseabundè ac superstitiosè respuis;
tumet esto iudex & arbiter. materia certè aliud
haud ferebat.

Si non ea, qua par esset concinnitate omnia co-
pulata, & in quadrum redacta, vt Cicero lo-
quitur, si sacra prophanis, & hæc illis mixta, si ve-
lut asperis affixa leuia, si impacta raris densa, si
salebrosa rotundis agglutinata repereris; Veniam
dabis tam variis variorum sententiis, testimoniis,
historiis, at eò potissimum, vno quasi centone &

Lib. de per-
fecto Ora-
tore.

AD LECTOREM.

aceruo congestis, ut Ebrietatis turpitudine inspe-
cta, tibi eius odium ac fuga, non meis, aliorum quin
potius verbis, ad quorum auctoritatem, in me vix
mica salis, efficacius persuadeatur.

Sive molestum habeat, quod nec veterum, nec
modernorum Scriptorum elegantiam, qui Latini-
tati studuere, saltem quadamtenus assequar; Poe-
ta me excuset:

Horat. in
Epist.

Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.
nec illam captiose sum venatus; nec meo per fami-
liaris est instituto.

Si deniq; bilem tibi mouet, quod plerumq; alie-
na, nonnunquam vix, aut raro, mea proferam; &
banc in partem quoque veniam mereor, lapi-
des & ligna ab alijs accipio; mea tamen est ædi-
ficij extructio, atque forma. sum architectus e-
go; materiam verò passim conquisiui. quid? an-
nè aranearum textus ideo melior, quia ex se fila
gignunt? nec meus hic vilior, quia ex alienis libo,
ut apis.

Uspiamnè peccatum à me putas? amicam spon-
giam non recuso: caninos tantū dentes exhorresco.

Non deerunt verò, ut nunquā defunt, Satur-
niæ quaedam Lemæ, Lolio perenniter visitantes,
ut aiunt, atque in laniandis aliorum rectè dictis
aut factis, rabioso cane audiores, quæ in mortario
me aquam tundere, & Egæi maris transmissionem
virgultea

AD LECTOREM.

virgultea velut scaphula tentare, obiectabunt,
quod vnicus ego ac solus, & quantuluscunq; tan-
dem, Ebrietati, tam latè dominantì vitio, atque
ebriosis omnibus bellum indicere sim ausus; &
nescio quas alias è rancida, liuidæ mordacitatis la-
cuna, calumniarum haustas myriades, depromens
in hoc meum scriptum. Tu verò tales, nec Cerite
quidem Cera dignos iudicato, utpote quibus, ut il-
lis apud Plautum triobolaris, ne vix quidem ra- In Mostell.
menta vllius virtutis inesse, vel illinc dignosca-
tur, quod acerbiusculam vitiorum taxationem, ex-
porrecta serenataq; fronte non dignentur.

Demùm quid vniuersim à te, amice lector, fla-
gitem? vnum hoc, quod omnium caput. A quo o-
mnia metire modulo ac pede, & æquum te ludicem
senfero. Calumniam si qua struitur, à censore mo-
mo, æquitatis tuæ clypeo excipe, retunde, atq; à me
in ipsum Authorem reice. Id ago &
vale, fortunatiùs, quàm optas
tunc tibi.

IN